

18-а Неділя по Зісланні Св. Духа; Неділя Святих Отців сьомого вселенського собору; Святого Мученика Лонгина, сотника

Тропар (глас 1): Хоч запечатали камінь юдеї і воїни стерегли пречисте тіло Твоє, воскрес Ти, Спасе, на третій день, даруючи життя світові. Тому сили небесні взивали до Тебе, Життєдавче: Слава воскресінню Твоєму, Христе, слава царству Твоєму, слава провидінню Твоєму, єдиний Чоловіколюбче!

Тропар (глас 8): Препрославлений ти, Христе Боже наш, світила на землі – отців наших оснував ти і ними до істинної віри всіх нас направив ти. Багатомилосердний, слава тобі.

Кондак (глас 1): Воскрес Ти у славі як Бог із гробу і світ з Собою воскресив; людське єство Тебе, як Бога, оспівує і смерть щезла. Адам же ликує, Владико, і Єва нині, з узів визволившись, радіє, взиваючи: Ти, Христе, Той, Хто всім подає воскресіння.

Слава:

Кондак (глас 6): Ти – із Отця несказанно возсіявший Син – з жени родився подвійний єством. Його видячи, не відрікаємося виду зображення але його, благочесно написавши, вірне почитаємо. І ради того Церква, держачи істинну віру, цілує ікону вочоловічення Христового.

І нині:

Богородичний (глас 6): Заступнице християн непостидна, молитвенице до Творця незамінна, не погорди голосами молінь грішників, але випередь як благая з поміччю нам, що вірно співаємо тобі: Поспішишь на молитву і скоро прийди на моління, заступаючи повсякчас, Богородице, тих, що почитають тебе.

Прокімен (глас 1): Милість Твоя, Господи, хай буде над нами, бо ми надіялись на Тебе (Пс 32,22).

Стих: Радуйтеся, праведні, в Господі, правим належить похвала (Пс 32,1)

Прокімен (глас 4): Благословен еси, Господи, Боже отців наших, і хвальне, і прославлене ім'я твоє на віки (Дан 3,26).

Апостол: (Євр 13,7-16) (Отців)

Браття, пам'ятайте про наставників ваших, які звіщали вам слово Боже, і дивлячись уважно на кінець їхнього життя, наслідуйте їхню віру. Ісус Христос учора й сьогодні – той самий навіки. Не піддавайтесь різним та чужим наукам: воно бо добре укріпити серце благодаттю, не стравами, які не принесли ніякої користі тим, що віддавалися їм. Є у нас жертovníк, з якого не мають права їсти ті, що при наметі служать. Бо котрих звірят кров архиерей заносить у святиню за гріхи, тих м'ясо палиться за табором. Тому й Ісус, щоб освятити народ власною своєю кров'ю, страждав поза

містом. Тож виходьмо до нього за табір, несучи наруту його, бо ми не маємо тут постійного міста, а майбутнього шукаєм. Через нього принесім завжди Богові жертву хвали, тобто плід уст, які визнають його ім'я. Добродійства та взаємної допомоги не забувайте: такі бо жертви Богові приємні.

Апостол: (2Кр 9,6-11): (Неділя)

Браття, А до цього кажу: Хто скупю сіє, той скупю й жатиме, а хто сіє щедро, той щедро й жатиме! Нехай кожен дає, як серце йому дозволяє, не в смутку й не з примусу, бо Бог любить того, хто з радістю дає! А Бог має силу всякою благодаттю вас збагатити, щоб ви, мавши завжди в усьому всілякий достаток, збагачувалися всяким добрим учинком, як написано: Розсипав та вбогим роздав, Його справедливість триває навіки! А Той, Хто насіння дає сіячеві та хліб на поживу, нехай дасть і примножить ваше насіння, і нехай Він зростить плоди праведности вашої, щоб усім ви збагачувались на всіляку щирість, яка через нас чинить Богові дяку.

Алїлуя (глас 1): Бог богів, Господь мовив, і призвав землю від сходу сонця до заходу (Пс 49,1).

Стих: Зберіть Йому преподобних Його, що заповідують завіт Його в жертвах (Пс 49,5).

Євангеліє: (Ів 17,1-13) (Отців): *В той час Ісус, підвівши очі свої до неба, проказав: «Отче, прийшла година! Прослав свого Сина, щоб Син твій тебе прославив, згідно з владою, що їй ти дав йому над усяким тілом: дарувати життя вічне тим, яких ти передав йому. А вічне життя у тому, щоб вони спізнали тебе, єдиного, істинного Бога, і тобою посланого – Ісуса Христа. Я тебе на землі прославив, виконавши те діло, яке ти дав мені до виконання. Тепер же прослав мене, Отче, у себе – славою тією, що їй я мав у тебе перед тим, як постав світ! Я об'явив твоє ім'я людям, яких ти від світу передав мені. Вони були твої, ти ж передав мені їх, і зберегли вони слово твоє. Нині збагнули вони, що все, тобою дане мені – від тебе; слова бо, тобою мені дані, я їм дав, і сприйняли вони їх, і справді збагнули, що від тебе я вийшов, і увірували, що ти мене послав. Молю ж за них: не за світ молю, лише за тих, яких ти передав мені, бо вони – твої. І все моє – твоє, твоє ж – моє, і в них я прославився. Я вже більш не у світі, а вони у світі, і я до тебе йду. Отче Святий! Заради імени твого бережи їх, тих, що їх ти мені передав, щоб були одно, як ми! Бувши з ними у світі, я беріг їх у твоє ім'я; тих, яких ти передав мені, я їх стеріг, і ніхто з них не пропав, лише син загибелі, щоб збулося Писання. Тепер же іду до тебе, і кажу те, у світі бувши, щоб вони радощів моїх мали у собі вщерть.*

Євангеліє: (Лк. 5,1-11) (Неділя): *Того часу, Ісус стояв біля Генезаретського озера, побачив два човни, що стояли край озера; рибалки вийшли з них і полоскали сіті. Він увійшов в один з човнів, що належав Симонові, і попросив його відплисти трохи від землі, а сам, сівши, з човна почав народ учити. Коли він перестав говорити, сказав до Симона: “Відчали на глибінь та й закиньте ваші сіті на ловитву.” Озвався Симон і каже: “Наставнику, всю ніч трудилися ми й нічого не піймали, але на твоє слово закину сіті.” Так вони й зробили, і піймали велику силу риби, і їхні сіті почали*

рватися. Тоді вони кивнули до своїх товаришів, що були в другім човні, щоб ті прийшли й допомогли їм. Прийшли вони й наповнили обидва човни, аж почали потопати. Побачивши це Симон Петро, припав до колін Ісуса й каже: “Іди від мене, Господи, бо я грішна людина.” Жах бо великий огорнув його й усіх, що були з ним, із-за риб, що їх піймали; також і Якова та Йоана, синів Заведея, які були спільниками Симона. Ісус же промовив до Симона: “Не бійся! Віднині людей будеш ловити.” І витягши човна на берег, кинули все й пішли слідом за ним.

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 148,1).

Другий: Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала (Пс 32,1).
Алилуя (х3).